

LUDWIG TRIO A SABADELL

Ahir va tenir lloc a la temporada de cambra de Joventuts Musicals de Sabadell el tercer concert del Ludwig Trio (el segon de la present temporada).

Actualment la formació és Grup resident del Teatre Principal dins la temporada de cambra i té el projecte d'oferir la integral dels Trios amb piano de Beethoven.

En aquest concert s'alternava la contemporaneïtat amb el classicisme, ja que inicialment estava previst que s'interpretessin obres de Benet Casablanca, Ludwig van Beethoven, Joan Guinjoan i Felix Mendelssohn, però finalment degut a problemes tècnics l'obra de Guinjoan ha acabat saltant del programa.

M'ha sorprès la brevetat de l'obra de Casablanca, ja que en prou feines havia començat a apreciar l'alternança de jocs tímbrics entre els tres components del Ludwig Trio, de brillant i sorprenent impacte sonor, quan l'obra ha finalitzat. El tòpic diu allò de "com més curt millor", però potser en aquest cas una mica més de desenvolupament no ens hagués fet cap mal. Les obres contemporànies, per a la majoria del public, s'acostumen a agafar amb molta prevenció i segurament amb un excés de prejudicis. Qui més qui menys ha tingut experiències traumàtiques, i de la mateixa manera que a vegades he pensat que el compositor s'ha excedit en el metratge, ja que em donava la sensació que a la meitat de l'obra ja estava tot dit, amb el "Haiku per a trio" del compositor sabadellenc m'ha passat tot el contrari. Interessant joc interpretat brillantment.

Després d'aquest breu impacte hem passat al classicisme juvenil del Trio núm. 3 en do menor Op 1 de Ludwig van Beethoven.

Aquesta és la tercera vegada que escolto en directa a aquesta jove formació i cada vegada estan més compenetrats, conjuntats i equilibrats. Si la primera vegada a l'Auditori Axa de l'Illa Diagonal i potser motivat per la acústica excessivament reverberant de la sala, em va semblar que hi havia un cert desequilibri del piano en front del violí i violoncel, ja en el segon concert i al Principal de Sabadell, amb una acústica ideal per aquest tipus de format musical, em va semblar tot molt més equilibrat, però és que ahir crec que van aconseguir pràcticament la ponderació ideal, sense que cap dels instrumentistes fos més protagonista que els altres, tret com és lògic. dels moments que el compositor ho vol així.

El so magnífic del germans Tomàs i Hyo-Sun Lim al piano va ressaltar la força d'aquests tríos inicials, que quinze anys més tard culminarien amb els mestrivols tríos op 70.

Els del opus 1 ja denoten una evolució musical que els enllaça amb les obres simfòniques madures de Haydn, però no és el Beethoven que més em satisfà, tot i que la interpretació en tot moment ha estat esplèndida i molt curosa en les sonoritats i equilibrada en la interpretació.

La sensació que hom té escoltant el Ludwig Trio és que estem davant d'una formació extraordinària i de projecció internacional garantida.

Sense l'obra de Guinjoan, a la segona part hem escoltat el extraordinari Trio en re menor Op 49 de Felix Mendelssohn i aquí s'ha sumat la virtuosa interpretació de Hyo-Sun Lim (piano), Abel Tomàs (violí) i Arnau Tomàs (violoncel) a una obra bellíssima, d'exuberant entusiasme, vital en l'utilització melòdica i de fàcil connexió amb l'oient. Amb el Mendelssohn han deixat el classicisme per abocar-se amb cos i ànima al romanticisme impetuós d'una interpretació molt fogosa, sempre tenint cura, malgrat el protagonisme pianístic que l'obra té, que en els moments que el violí o el violoncel agafaven el relleu, que poguéssim apreciar amb fruïció, l'excel·lència de les respectives intervencions, i si a l'andante con moto tranquillo s'ha creat un ambient d'exquisida i plaent serenor, el en Allegro assai appassionato hem acabat exultants.

Els aplaudiments entusiastes han motivat un regal original i engrescador, el Tango pathétique de Peter Kiesewetter, un compendi de conegudíssimes melodies de Txaikovski breument exposades i engalzades amb ironia a ritme de tango, i prodigiosament interpretada per el Ludwig Trio, com en tot el concert, en estat de gràcia.

Totes les obres que van interpretar ahir eren primeres interpretacions i creieu-me que amb el perfeccionament assolit, impressiona pensar on poden arribar sent tant bons, joves i talentosos.

Hi ha millor manera de començar un cap de setmana?

<http://ximo.wordpress.com/2013/02/16/ludwig-trio-a-sabadell-2/>